

บทที่ 2

การตลาด

ในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน โครงการลงทุนที่ต้องใช้เงินจำนวนมากจำเป็นต้องศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าสมควรลงทุนหรือไม่อย่างไร ผลการศึกษาทำให้ทราบแนวโน้มของอุปสงค์และอุปทานของผลิตภัณฑ์ที่จะผลิต ส่งผลให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับกำลังการผลิต และทราบปริมาณวัตถุดิบที่จะต้องซื้อโดยพิจารณาถึงกระบวนการผลิต เครื่องจักรกล อุปกรณ์ และบุคลากร ส่งผลให้ทราบเงินลงทุน ต้นทุนการผลิต รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน และอื่น ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุน และประเมินผลด้านการเงินภายใต้ความไม่แน่นอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุน

ผลสรุปของการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการทางการตลาด แสดงได้ ดังต่อไปนี้

อุปสงค์ของผลิตภัณฑ์

เนื่องจากสถิติการผลิต และจำหน่ายเหล็กเส้นไม่ถูกต้องตามปริมาณที่แท้จริง และจากการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญสามารถประมาณได้ว่า อุปสงค์ของเหล็กเส้นในประเทศไทยเท่ากับ สิบเปอร์เซ็นต์ของอุปสงค์ของปูนซีเมนต์ในประเทศไทย ซึ่งสถิตินี้มีความถูกต้องดังแสดงในตารางที่ 2.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 สถิติความต้องการเหล็กเส้นของประเทศไทย

ปี พ.ศ.	ปริมาณความต้องการเหล็กเส้น ¹ (เมตริกตัน)	
2521	~ 540,000	
2522	626,781	
2523	636,458	
2524	631,923	
2525	~ 645,142	
2526	707,718	
2527	824,493	
2528	789,388	
2529	790,653	(+ 0.16%)
2530	965,446	(+22.11%)
2531	1,147,169	(+18.82%)
2532	1,525,678	(+33.00%)
2533	1,917,408	(+25.68%)

¹ : ปริมาณความต้องการเหล็กเส้นเท่ากับ 10% ของปริมาณความต้องการปูนซีเมนต์ซึ่งได้ข้อมูลมาจากหน่วยการอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย และกรมศุลกากรกระทรวงการคลัง

เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า เหล็กเส้นเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้าง เช่นเดียวกับปูนซีเมนต์ ซึ่งเป็นสินค้าที่ถูกควบคุมการนำเข้า ได้เริ่มขาดแคลนอย่างรุนแรง ตั้งแต่ปลายปี 2530 ถึงครั้งแรก ปี 2531 (ทั้งนี้เพราะในช่วงปี 2529-2531 อุตสาหกรรมก่อสร้างขยายตัวประมาณ 23%) และได้บรรเทาลงเมื่อรัฐบาลได้ประกาศอนุญาตให้นำเข้าโดยเสรี และลดภาษี โดยในช่วง ปี 2533-2534 มีโครงการลงทุนก่อสร้างของทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชนรวมมูลค่าเกินกว่า 2 แสนล้านบาท ที่สำคัญ คือ

1. อาคารชุดขนาดใหญ่ 120,000 ล้านบาท
2. อาคารชุดขนาดเล็ก 5,000 ล้านบาท
3. โครงการพัฒนาถนนทางแยกกรุงเทพฯ ฯ 909 ล้านบาท
4. ทางด่วนชั้นที่ 2 บางโคล่-แจ้งวัฒนะ 4,580 ล้านบาท
5. ทางด่วนชั้นที่ 3 20,000 ล้านบาท
6. ระบบไฟฟ้าขนส่งมวลชนส่วนที่ 1 ชั้นที่ 1 40,000 ล้านบาท
7. ถนนข้ามคลองแสนแสบ 2,500 ล้านบาท
8. ทางด่วนเอกมัย-รามอินทรา 4,474 ล้านบาท
9. ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง 2,029 ล้านบาท
10. ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด 1,782 ล้านบาท

ได้มีผู้เชี่ยวชาญพยากรณ์ความต้องการปูนซีเมนต์ โดยคำนึงถึงแนวโน้มการลงทุน และเศรษฐกิจของประเทศ และตลาดโลก รวมทั้งนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 โดยตระหนักดีว่า การก่อสร้างเป็นปัจจัยพื้นฐานของการเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจ ซึ่งกำลังจะเปลี่ยนจากประเทศเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ส่งผลให้สามารถพยากรณ์ความต้องการเหล็กเส้นทั้งหมดในประเทศ ดังแสดงในตารางที่ 2.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2 ค่าพยากรณ์ความต้องการเหล็กเส้นของประเทศไทย¹

ปี พ.ศ.	ปริมาณความต้องการเหล็กเส้น (ล้านเมตริกตัน)
2534	1.889
2535	2.116
2536	2.369
2537	2.654
2538	2.972
2539	3.329
2540	3.728
2541	4.175

¹ : ปริมาณความต้องการเหล็กเส้นเท่ากับ 10% ของปริมาณความต้องการปูนซีเมนต์ โดยที่
ค่าพยากรณ์ความต้องการปูนซีเมนต์ได้มาจากสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก กระทรวง
อุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องจากผลการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญทำให้ทราบว่า สถิติปริมาณการส่งออกเหล็กกล้า
ไม่ถูกต้องสมบูรณ์รวมทั้งการส่งออกมีปริมาณน้อยมาก จึงสรุปได้ว่าความต้องการใช้เหล็กกล้าใน
ประเทศไทย เท่ากับปริมาณจำหน่ายในประเทศรวมกับปริมาณการนำเข้า ดังแสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 สถิติความต้องการเหล็กกล้าของประเทศไทย

ปี พ.ศ.	ปริมาณจำหน่าย ¹ (เมตริกตัน)	ปริมาณการนำเข้า ² (เมตริกตัน)	ปริมาณความต้องการ ³ (เมตริกตัน)	
2527	79,949	28,093	108,042	
2528	84,376	ข้อมูลไม่สมบูรณ์	ข้อมูลไม่สมบูรณ์	
2529	97,806	47,626	145,432	
2530	132,895	64,448	197,343	(+35.69%)
2531	139,981	117,644	257,625	(+30.55%)
2532	144,501	145,045	289,546	(+12.39%)
2533	148,861	158,903	307,764	(+ 6.29%)

¹ : จากกองโลหกรรม กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

² : จากกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

³ : ปริมาณความต้องการเหล็กกล้า = ปริมาณจำหน่าย + ปริมาณการนำเข้า

อุปทานของผลิตภัณฑ์

ผลการศึกษาข้อมูลจากกระทรวงอุตสาหกรรมได้ว่า ตั้งแต่ปี 2533 ประเทศไทยมีบริษัทที่ผลิตเหล็กเส้นโดยใช้เตาหลอมทั้งหมด 7 บริษัท มีกำลังการผลิตรวมทั้งหมด 825,200 ตัน/ปี โดยที่บางบริษัททำการผลิตผลิตภัณฑ์อย่างอื่นที่นอกเหนือจากเหล็กเส้นด้วย เช่น บริษัทเหล็กกรุงเทพผลิตเหล็กหลอด (Wire Rod) ส่วนบริษัทเหล็กสยามผลิตเหล็กหลอด และเหล็กทนแรงดึงสูง ฯลฯ ดังแสดงในตารางที่ 2.4 และมีบริษัทที่ผลิตเหล็กเส้นประเภทรีดเข้าจำนวน 41 บริษัท ซึ่งมีกำลังการผลิตรวมทั้งสิ้น 1,060,800 ตัน/ปี ดังที่ได้กล่าวในข้างต้นว่าบริษัทผู้ผลิตบางรายทำการผลิตผลิตภัณฑ์อย่างอื่นที่นอกเหนือจากเหล็กเส้นด้วย รวมทั้งความสามารถในการผลิตได้จริงต่ำกว่ากำลังการผลิต โดยเหล็กเส้นประเภทรีดเข้าที่ผลิตได้ค่อนข้างจะเพียงพอกับความต้องการใช้ แต่ขาดแคลนเหล็กเส้นที่ผลิตจากเตาหลอมตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา ใญ่หาที่รุนแรงมากและต่อเนื่อง เรื่อยมาจนรัฐบาลต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ปี 2530 ดำเนินการดังนี้

1. ผ่อนผันอนุญาตให้นำเข้าเหล็กเส้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.5-28 มม.
2. กำหนดให้เหล็กเส้นเป็นสินค้าที่อยู่ในข่ายการควบคุมราคาจำหน่าย

ปี 2531 ดำเนินการดังนี้

1. ประกาศยกเลิกควบคุมการนำเข้าเหล็กเส้นอย่างถาวร
2. ลดอัตราอากรขาเข้าเหล็กแท่ง (Billet) จากร้อยละ 25

เหลือร้อยละ 10

3. ลดอัตราอากรขาเข้าเหล็กเส้นจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 15
4. ยกเลิกมาตรการการควบคุมราคาเหล็กเส้น ที่สำนักงานคณะกรรมการ

ส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดไว้

5. ออกประกาศรับพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานอุตสาหกรรม

ผลิตเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตประเภทที่มีเตาหลอมตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม

ปี 2532 ดำเนินการดังนี้

1. ยกเว้นอากรขาเข้าเศษเหล็กตามประเภทที่ 7204.10 7204.21

7204.29 7204.30 7204.41 และ 7204.49

2. ลดอัตราอากรขาเข้าเหล็กแท่งจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 5 สำหรับการนำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 พค. 2532 ถึงวันที่ 30 เมย. 2533 และเหลือร้อยละ 10 ตั้งแต่วันที่ 1 พค. 2533 เป็นต้นไป

3. ลดอัตราอากรขาเข้าเหล็กท่อน หรือเหล็กเส้นสำหรับเสริมคอนกรีตจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 10 สำหรับการนำเข้า ตั้งแต่วันที่ 1 พค. 2532 ถึงวันที่ 30 เมย. 2533

ปี 2533 ดำเนินการดังนี้

1. ขยายเวลาลดอัตราภาษีนำเข้าเหล็กเส้นจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 10 ออกไปอีก 1 ปี

2. ประกาศเงื่อนไขให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้ง หรือขยายการผลิตเหล็กเส้นประเภทเตาหลอม วางเงินค้ำประกัน 10 ล้านบาท เพื่อจะได้เร่งดำเนินการผลิตให้เร็วที่สุด

ปี 2534 กระทรวงการคลังได้ขยายเวลาลดอัตราภาษีนำเข้าเหล็กเส้นจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 10 ออกไปอีก 1 ปี คือถึงวันที่ 30 เมย. 2535 เพื่อสนองความต้องการใช้ซึ่งสามารถสังเกตได้เด่นชัดจากสถิติการนำเข้าเหล็กเส้นที่เพิ่มขึ้นสูงมากตั้งแต่ปี 2531-2533 ดังนี้คือ 284,655 434,577 และ 987,211 ตัน/ปี ตามลำดับ เทนอสิ่งอื่นใดคือแนวโน้มความต้องการเหล็กเส้นที่ผลิตจากเตาหลอมเพื่อใช้ในการก่อสร้างอาคารสูง ๆ มีอัตราเพิ่มขึ้นสูงมาก รวมทั้งขนาดของ Cobble Plate และ Ship Plate ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำหรับเหล็กเส้นประเภทรีดซ้ำมีแนวโน้มลดลง ในปี 2532 รัฐบาลจึงได้อนุญาตให้มีการขยายกำลังการผลิตเหล็กเส้นประเภทเตาหลอม 5 บริษัท และอนุญาตเพิ่มอีก 1 บริษัท ในปี 2533 เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนและรองรับความต้องการในอนาคต รวมกำลังการผลิตทั้งสิ้น 1,474,000 ตัน/ปี ดังแสดงในตารางที่ 2.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.4 กำลังการผลิตของบริษัทซึ่งผลิตเหล็กเส้นด้วยเตาหลอม

บริษัท	กำลังการผลิต (เมตริกตัน/ปี)
1. เหล็กสยาม	210,000
2. กรุงเทพผลิตเหล็ก	120,000
3. เหล็กกรุงเทพ	120,000
4. ไทยสตีลบาร์	144,000
5. สยามสตีลซินดิเคท	120,000
6. ผลิตเหล็กไทยพัฒนา	80,000
7. เหล็กไทย-อินเดีย	31,200
รวม	825,200

ที่มา : จากกระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.5 กำลังการผลิตของบริษัทซึ่งได้รับอนุญาตให้ผลิตเหล็กเส้นด้วยเตาหลอม

บริษัท	กำลังการผลิตที่ได้รับ อนุมัติเพิ่มในปี 2532 (เมตริกตัน/ปี)
1. เหล็กสยาม	300,000
2. กรุงเทพผลิตเหล็ก	360,000
3. เหล็กกรุงเทพ	240,000
4. ผลิตเหล็กไทยพัฒนา	120,000
5. นครไทยสตีลเวิร์ค	334,000
6. นิค โกอุตสาหกรรม	120,000
รวม	1,474,000

ที่มา : จากกระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการศึกษาสถิติการนำเข้าเหล็กเส้นของประเทศไทย (จากกรมศุลกากร) ทราบว่า ปี 2532 มีการนำเข้าเหล็กเส้นจำนวน 434,577 ตัน แสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วทั้งประเทศสามารถผลิตเหล็กเส้นได้ทั้งหมด 1,091,101 ตัน ซึ่งจำนวนนี้คือความสามารถสูงสุดในการผลิตที่แท้จริง (ทั้งนี้เพราะเป็นช่วงที่ขาดแคลน ดังนั้นผู้ผลิตทุกรายจึงดำเนินการผลิตเต็มความสามารถ) เมื่อทำการวิเคราะห์อุปทานที่จะเสนอตลาดในปี 2536 จะมีจำนวนไม่ถึง 2,565,000 ตัน (เพราะบริษัทที่เพิ่งเปิดดำเนินการผลิตในปีแรก ๆ จะยังไม่สามารถผลิตได้เต็มกำลังการผลิต อันเนื่องมาจากปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต รวมทั้งบางบริษัทก็จะผลิตผลิตภัณฑ์อย่างอื่นที่นอกเหนือจากเหล็กเส้นด้วย) ดังนั้นอุปทานจะสมดุลกับอุปสงค์ซึ่งประมาณ 2,369,000 ตัน ในปี 2536 และจะเพิ่มเป็น 2,654,000 ตัน ในปี 2537 ซึ่งถ้าหากว่าจะผลิตได้มากเกินความต้องการก็ปริมาณน้อยมาก อีกทั้งยังเปลี่ยนเป็นผลิตเหล็กลวดแทนได้ หรือสามารถส่งเหล็กเส้นไปขายที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และญี่ปุ่น ซึ่งต้องการซื้อเหล็กเส้นจากไทยจำนวนมาก และคาดว่าตั้งแต่ปี 2538 อุปสงค์เหล็กเส้นก็จะมากกว่าอุปทานอีก เพราะฉะนั้นโครงการนี้จะสามารถผลิตและขายผลิตภัณฑ์ได้เท่าที่ความสามารถทางเทคนิคการผลิตจะอำนวย

ช่องทางการจัดจำหน่าย

วัตถุประสงค์หลักของโครงการนี้คือ ผลิตเหล็กเส้นสนองความต้องการภายในประเทศ เพื่อเป็นฐานสนับสนุนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม รวมทั้งประหยัดเงินตราภายในประเทศที่จะต้องนำเข้าเหล็กแท่ง และเหล็กเส้นจากต่างประเทศ ดังนั้นถ้าจำหน่ายภายในประเทศเหลือ จึงจะส่งออกไปจำหน่ายแก่ประเทศในแถบเอเชีย อาทิ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และญี่ปุ่น ฯลฯ สำหรับเหล็กลวดก็ผลิตเพื่อสนองความต้องการใช้ภายในประเทศเช่นเดียวกัน

เนื่องจากตัวกลางทางการค้าสามารถช่วยเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ไปสู่ผู้ใช้ทางอุตสาหกรรมได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่อง ทำให้มีการเก็บรักษาสินค้าในสถานที่ซึ่งสามารถซื้อในปริมาณ และเวลาที่ต้องการได้สะดวก ตลอดจนช่วยรับภาระความเสี่ยงเกี่ยวกับการสูญหาย อุบัติเหตุ ความแปรปรวนของราคาและความต้องการ รวมทั้งช่วยลดเงินทุนในการเก็บสต็อกสินค้า โครงการนี้ได้วิเคราะห์เพื่อตัดสินใจโครงสร้างของช่องทางการจัดจำหน่าย ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประ

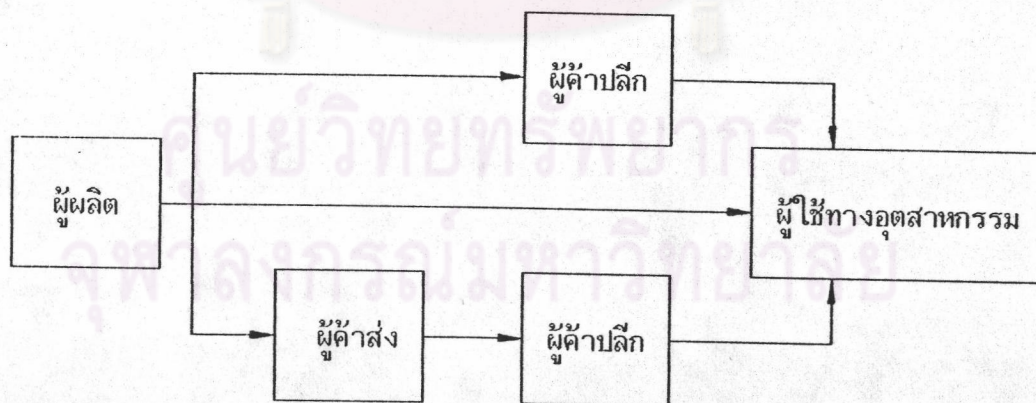
สิทธิภาพในการจัดจำหน่ายทั้งด้านความทั่วถึง ความรวดเร็ว และต้นทุนการจัดจำหน่าย โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า เพื่อกำหนดระดับของการให้บริการได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงปริมาณที่ซื้อในแต่ละครั้ง ระยะเวลารอคอย ความสะดวกเกี่ยวกับพื้นที่ และความหลากหลายของสินค้า

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของช่องทางการจัดจำหน่าย โดยใช้ระดับการให้บริการเพื่อความพอใจของลูกค้า ด้วยการพิจารณาปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะของสินค้า และศักยภาพของคนกลาง เช่น การเงิน ชื่อเสียง ความสัมพันธ์กับลูกค้า และมีสถานที่เก็บรักษาสินค้า ฯลฯ นอกจากนี้ยังพิจารณาเป้าหมายและศักยภาพของโครงการเอง รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจด้วย

ผลการศึกษาช่องทางการจัดจำหน่ายได้ว่า คนกลางส่วนใหญ่กระจายอยู่ตามเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ ฯ และมีบางรายที่อยู่ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี และ ลพบุรี ดังแสดงในรูปที่ 2.1 สรุปได้ดังนี้

1. จำหน่ายโดยตรงให้กับผู้ใช้ทางอุตสาหกรรมรายใหญ่
2. จำหน่ายผ่านคนกลางหนึ่งขั้นตอน
3. จำหน่ายผ่านคนกลางสองขั้นตอน

รูปที่ 2.1 ช่องทางการจัดจำหน่าย

กลยุทธ์และกลวิธี ในการกำหนดราคา

การกำหนดราคาตั้งอยู่บนวัตถุประสงค์ของโครงการ และวัตถุประสงค์ด้านการตลาด คือ ให้ได้กำไรสูงสุดในระยะยาว และถ้าอุปทานมากกว่าอุปสงค์จึงจะ ใช้การส่งเสริมการขาย เพราะทั้งหมดนี้มีผลต่อรายได้ของยอดขาย ถ้าไรก่อนหักภาษี และส่วนครองตลาด

นโยบายการกำหนดราคา คือการพิจารณาปฏิกริยาขององค์กรต่อไปนี้

1. คนกลางของช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีต่อกลยุทธ์ด้านราคา
2. คู่แข่งขัน
3. ผู้จัดหาวัตถุดิบ เงินทุน และแรงงาน
4. ราคากลาง หรือราคามาตรฐานที่รัฐบาลกำหนด

โดยที่วิธีปฏิบัติในการกำหนดราคาตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งต่อไปนี้

1. โดยยึดต้นทุนเป็นหลัก ด้วยการกำหนดราคาโดยเพิ่มส่วนกำไรขึ้น
2. โดยยึดอุปสงค์เป็นหลัก ด้วยการยึดเวลา และแบบผลิตภัณฑ์
3. โดยยึดการแข่งขันเป็นหลัก ด้วยการใช้อัตรากำวหน้า

และเมื่อบริษัทจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงราคา ก็จะต้องวิเคราะห์ปฏิกริยาของผู้ซื้อด้วยการใช้ความยืดหยุ่นทางด้านราคาและทางด้านอุปสงค์ รวมทั้งปฏิกริยาของคู่แข่งกันด้วย

ความเคลื่อนไหวของราคาขายเหล็กเส้นเริ่มสูงขึ้นผิดปกติตั้งแต่ปลายปี 2530 เนื่องจากปัญหาเศษเหล็กราคาแพงขึ้นและหายาก ประกอบกับในปี 2531 ผู้ผลิตเหล็กเส้นจากเตาหลอม 2 รายประสบปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต และปัญหาการนัดหยุดงานของคนงานทำให้ขาดแคลนรุนแรงมากขึ้นส่งผลให้ราคาเหล็กเส้นแพงขึ้นมากที่สุด คือ ประมาณตันละ 13,000 บาท ในช่วงกลางปี หลังจากนั้นราคาได้ลดลงเป็น 10,750 บาท/ตัน ในครึ่งหลังของปี 2531 เมื่อรัฐบาลได้ช่วยเหลือ และในช่วงครึ่งแรกของปี 2532 ราคาเหล็กเส้นได้สูงขึ้นตามต้นทุนการผลิต (เพราะราคาเศษเหล็กที่นำเข้ามาแพงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับราคาตลาดโลก ดังแสดงในตารางที่ 2.7) และทรงตัวในช่วงครึ่งหลังของปี แต่ในช่วงต้นปี 2533 ราคาสูงขึ้น เนื่องจากเตาผลิตของบริษัทกรุงเทพผลิตเหล็กขำรุด และบริษัทไทยสตีลบาร์หยุดซ่อมโรงงานบางส่วน ประกอบกับอยู่ในช่วงรอการพิจารณาต่ออายุการลดอัตราอากรขาเข้า ดังแสดงราคาจำหน่ายซึ่งรวมค่าขนส่งในกรุงเทพฯ ฯ ในตารางที่ 2.6 รวมทั้งแสดงราคาของเศษเหล็ก เหล็กแท่ง และเหล็กเส้นในตลาดซื้อขายต่างประเทศ ในตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.6 ราคาจำหน่ายเหล็กเส้นซึ่งรวมค่าขนส่งใน กรุงเทพฯ ฯ

เดือน	เหล็กเส้นกลม \emptyset 6-12 มม.		เหล็กเส้นข้ออ้อย \emptyset 12 มม.	
	ปี พ.ศ. 2532 (บาท/ตัน)	ปี พ.ศ. 2533 (บาท/ตัน)	ปี พ.ศ. 2532 (บาท/ตัน)	ปี พ.ศ. 2533 (บาท/ตัน)
มค.	10,632-11,398	12,467-13,600	10,777-11,257	12,600-12,833
กพ.	10,789-11,555	12,633-13,734	11,122-11,457	12,867-13,100
มีค.	10,998-12,097	12,683-13,816	11,405-11,952	12,950-13,166
เมย.	11,923-12,563	12,633-13,816	12,123-12,533	12,866-13,100
พค.	12,567-13,300	12,525-13,750	12,267	12,700-12,967
มิย.	12,900-13,800	12,500-13,700	13,000-13,250	12,567-12,800
กค.	12,650-13,800	12,433-13,600	12,750-12,950	12,500-12,700
สค.	12,650-13,800	12,300-13,467	12,750-12,950	12,434-12,600
กย.	12,600-13,800	12,334-13,567	12,700-12,933	12,267-12,467
ตค.	12,534-13,667	12,367-13,600	12,700-12,933	12,534-12,800
พย.	12,534-13,667	12,234-13,500	12,667-12,900	12,367-12,600
ธค.	12,467-13,600	12,234-13,500	12,600-12,833	12,367-12,600

ที่มา : วารสารข่าวช่าง

ตาราง 2.7 ราคาจำหน่ายเศษเหล็ก เหล็กแท่ง และเหล็กเส้นในตลาดต่างประเทศ

เดือน ⁴	เศษเหล็ก ¹ (ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน)		เหล็กแท่ง ² (ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน)		เหล็กเส้น ³ (ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน)	
	ปี 2532	ปี 2533	ปี 2532	ปี 2533	ปี 2532	ปี 2533
มค.	142-144	125-126	ไม่มีข้อมูล	220-230	400	320-330
กพ.	142-144	125-126	ไม่มีข้อมูล	216-226	420	310-320
มีค.	142-144	124-125	263-264	220-235	420-430	310-320
เมย.	142-144	126-127	260-272	228	420-430	300-310
พค.	146	133	272-275	225-228	420-425	300-310
มิย.	148	130-131	272-275	220-230	420	300-320
กค.	147	127	270-275	220-230	380	300-310
สค.	140	136-138	260-265	225-242	370	290-300
กย.	130-132	136-138	240-265	230-250	370	320-330
ตค.	120-123	123-124	235-260	230-250	320-330	300-310
พย.	118-120	120	235-260	225-235	320-330	300-310
ธค.	121-123	120	220-230	220-230	320-330	300-310

¹ : US Export, FOB. East Coast (Shredded Scrap)

² : International steel spot prices, FOB. Latin America

³ : Basis general export prices, FOB. Antwerp

⁴ ที่มา : Metal Bulletin